

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Hermanna

Titel: Haar vriendje

Druk: 1

Weer een berggeschiedenis, die echter evengoed in onze vlakke velden zich kon afspelen als in 't hoogland, dat in geen be- trekking staat tot 't verhaal zelf. Een vroolijk meisje, van arme, maar godvreezende ouders, gevoelt medelijden voor een »zwart schaap« den armen en verschopten Toni, wiens vader in de gevangenis zit, terwijl zijn moeder eerst doodziek is en later sterft. 't Meisje deelt haar brood met hem, is 't eenige kind, dat hem vriendelijk bejegt, maar ondervindt van hem niet de minste hartelijkheid. Ze geeft eindelijk den moed op en spoedig daarna verdwijnt de jongen voorgoed uit 't dorp, nu zijn moeder ge- storven is en de schout hem zeker hardhandig zal aanpakken. Dit laatste maakt Resi ('t meisje) zeer boos op den schout, maar de les op school over 't Onze Vader brengt er haar toe den schout te bezoeken en alles met hem in 't reine te brengen. Daar is zij zonder 't te beseffen de bemiddelaarster tusschen vader en zoon en brengt geluk in 't sombere leven van den schout. Haar vader, die een ongeluk had gekregen, herstelt en met Paschen gaan allen naar de kerk. Op weg daarheen ontmoeten ze den armoedigen Toni, nu een jongheertje, dat opgevoed wordt door een 70-jarigen professor, die de verborgen liefde van den jongen voor de natuur heeft ontdekt. Geluk aan alle zijden. 't Moet altijd Paschen in ons hart zijn. Dit laatste is dan ook de strekking van 't verhaal. De stijl is eenvoudig en vloeiend, de taal ook goed verzorgd. Voor kinderen van 8 à 9 jaar lijkt het ons een geschikt boekje, dat ze zeker met belangstelling zullen lezen.

Boekbeoordeling in bijblad van "De Christelijke Familiekring : tijdschrift voor zondagsschool en huisgezin", 1911

Auteur: Hermanna

Titel: Haar vriendje

Druk: 1

Geïll. omslag 1 gekl. 4 zwarte plaatjes. Prijs 20 cent. Resi, een meisje uit het Alpenland, trekt zich het lot aan van Toni, een echten deugniet, die daarom door alle andere schoolkinderen met één oog wordt aangezien. Zij ontfermt zich over den jongen; zijn Vader zit in de gevangenis en zijn Moeder is altijd ziek. Moeder sterft. De Schout zal Toni nu in dienst nemen, maar onderhoudt hem eerst even over al de vroeger bedreven gruweldaden. Toni ontvlucht nu zijn woonplaats en Resi geeft de schuld van die verdwijning aan den norschen Schout. Nu is haar vriendje weg. Ze kan den Schout niet vriendelijk meer aanzien, maar evenmin 't Onze Vader bidden, met name de 5e bede. Zij gaat naar den Schout en vraagt hem daarvoor vergiffenis. Dit wordt aanleiding, dat de Schout zich verzoent met zijn zoon, die jaren met zijn Vader in onmin geleefd heeft. Toni is naar een professor gevlucht, die hem bij zich in dienst neemt en later nog eens 't dorpje bezoekt, waar Toni woonde. Juist op Paschen komen ze daar beiden aan. En juist is dan Resi's vader, uit een zware ziekte hersteld, voor 't eerst ter kerk geweest; de Schout en zijn zoon zijn eveneens aanwezig en 't is er algemeene vreugde. Het boekje is goed geschreven en de stijl wel verzorgd. Alleen vinden we wel eens minder mooie verbanden. b.v. "bij vrouw en kind vandaan". Een woord als "weggetje" is geen Nederlandsch. Ook zijn soms de zinnen wat lang. De strekking is wel goed. Ook voor kinderen is de

les niet overbodig, dat wij iemand om zijn verkeerdheden niet zoo spoedig als onverbeterlijk moeten opgeven, maar dat we moeten trachten door vriendelijkheid en liefde hem of haar te winnen en te behouden. Tegen den inhoud moeten we ernstige bezwaren inbrengen. Bl.10 lezen we : "Resi moest wel bedenken, dat hij bij al zijn stoutheid toch óók een kind van God was." Dergelijke uitdrukkingen keeren telkens terug, dat is in de richting van algemeene verzoening. Zoo bl.12: "Wij moeten daarom volhouden voor hem te bidden en vriendelijk voor hem te zijn, ook al schijnt het, alsof 't niets helpt; God zal er dan zeker een zegen op geven". Alsof Gods zegen aan ons bidden hing! Bl. 22 soortgelijke uitdrukkingen. Bl. 26 laat de Schrijfster den schoolmeester in de bede : "Vergeef ons onze schulden" etc. den nadruk op gelijk leggen. Dat gaat ook den verkeerden kant uit. Bl. 31 "Goddank" De Zondagsviering wordt wel wat vreemd voorgesteld, bl. 13. Als Resi's ouders maar een plantenboek hebben, is de Zondag goed! Bl. 40 spreekt van het Paaschfeest. Aan de opstanding wordt niet gedacht. Het heerlijke van het Paaschfeest is de verzoening van menschen, het lentegroen, en zoo meer, maar de beteekenis van het feest wordt voor de lezers en lezeressen niet duidelijk. Om deze ernstige bedenkingen kunnen wij dit boekje voor onze Zondagsscholen niet aanbevelen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1911

Auteur: Hermanna

Titel: Haar vriendje

Druk: 2

40 blz.

Bekroond door de Ned. Zondagsschoolvereeniging. In dit boekje is inderdaad veel aardigs; jammer, dat het niet een Nederlandsch boekje is, althans in dien zin, dat Resi en Toni en Käthi en de heele omgeving de kleine lezers ongewaarschuwd noodzaken om zich in een hun totaal onbekende buitenlandsche wereld te verplaatsen. „Jij mag wel oppassen" zei Resi's kameraadje en hem (Toni) niet meer van je brood geven, want zijn „vader ging met zwarte kunsten om; daarom ziet hij zoo donker!" Moeten de kindertjes dat „want" en die „zwarte kunsten" zoo maar begrijpen? Maar Resi's moeder zegt, dat Resi wel moest bedenken, dat Toni bij al zijn stoutheid toch óók een kind van God was, Die in liefde op hem neerzag, al deden de menschen het niet. Is ook deze zin, zooals hij daar staat, in allen deele helder voor de kleine lezers? — Doch genoeg, 't mag wel een lief boekje heeten, en de bekroning bewijst wel, dat 't lang niet één van de minste is. Aanbevolen voor kinderen van 8-10 jaar.

Boekbeoordeling in bijblad van "De Christelijke Familiekring : tijdschrift voor zondagsschool en huisgezin", 1917
